

### [Gunnar Fog-Petersen.]

Men Seksualklinikkerne kan bidrage til at give Oplysning til den, som søger dem for at faa virkelig Oplysning, men som ser sig ude af Stand til at faa den paa anden Maade. Naturligvis vil Nyttens af saadanne Klinikker meget afhænge af, hvordan de bliver ledet, hvad Aand og hvad Hensigt de bliver ledet i, men i saa Henseende føler jeg mig betrygget ved det, der her er foreslaet, idet jeg føler mig overbevist om, at den danske Lægestand i Almindelighed vil være i Stand til at løse denne Opgave paa fuldt tilfredsstillende Vis.

Jeg vil derfor anbefale det foreliggende Forslag til hurtig Vedtagelse her i Tinget. Jeg har ikke den Opfattelse, at naar dette Lovforslag er vedtaget, saa er de Problemer, som staar i Forbindelse hermed, løst. Ingenlunde. Som jeg begyndte med at sige, betragter jeg det som et Forsøg. Det er et Omraade, hvor ingen kan sige, hvad der er det rette. Enhver, der gør Forsøg paa at skrue sig op til den Højde, at han siger: Saadan og saadan skal det være, naar *det* er gennemført, er Problemerne klarer, hvad denne Side af Sagen angaar — vil blot gøre sig til Nar. Det kan ingen gøre, dertil er det alt for vanskeligt et Omraade. Vi maa erkende, at som Forholdene er, er de utilfredsstillende, og vi har en Forpligtelse til at søge at bøde paa dem. Det Forslag, der ligger paa Landstingets Bord, er et saadant Forsøg, for hvilket i første Omgang den højtærede Justitsminister faar det snævraste Ansvar — ogsaa for dets Udførelse i Praksis. Jeg vil paa mit Partis Vegne bidrage til, at dette Forsøg kan blive gjort.

**Justitsministeren (Steincke):** Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og Det radikale Parti for deres Tilslutning til Forslaget, hvorimod jeg beklager, at jeg ikke er i Stand til at takke Venstre og Det konservative Folkeparti for deres Stilling til Forslaget. Men jeg kan takke disse Partier for noget andet. Jeg kan takke dem, fordi de har valgt de to Ordførere, de valgte, to lyriske Begavelser, som jeg sjælden ved Behandlingen af praktiske Forslag har set Mage til, og som det var en ren Fornøjelse at høre paa, selv om det undertiden kunde være lidt vanskeligt at finde, hvor man skulde sætte ind, naar det drejer sig om Imødegaelse.

Jeg tror ikke, at dette er uden Forbindelse med, at man, hvad der er ganske naturligt i en Sag som denne, har valgt Kvinder til Ordførere, thi medens man

aldrig har set, at nogen Kvinde her i Rigsdagen selv paa for hende afgørende Punkter har taget Afstand fra de Synspunkter, Partiet endelig har anlagt — hvad man i og for sig kunde vente baade i Børnelovgivningen og Svangerskabslovgivningen —, vil man paa den anden Side kunne glæde sig over, at den Begrundelse, hvormed Kvinderne slutter sig til Mændenes Opfattelse, af og til er vidt forskellig fra disse sidstes.

Til Ordføreren for Socialdemokratiet (Thomsen) vil jeg gerne sige, at jeg synes ikke, han havde helt Ret, naar han brugte det Udtryk, at Lovforslaget har været Genstand for en endog ualmindelig Uenighed i Folketinget. Den ærede Ordfører har jo ikke været længe paa Rigsdagen, ellers vilde han vide, hvad der maatte forstaas ved „en endog ualmindelig Uenighed i Folketinget“. I Virkeligheden er Forholdet dog det, at man kan sige, at Retsforbundet og Det frie Folkeparti, der jo staar Venstre meget nær, saa vidt jeg forstaar, paa Hovedpunkterne har sluttet sig til Regeringens Forslag bortset fra Seksualklinikkerne. Der er det ejendommelige ved en Sag af denne Karakter, hvad man tidligere har set i lignende Tilfælde, at straks naar man tager saa forholdsvis haandfast, som jeg har forsøgt det, paa et saa vanskeligt Spørgsmaal som dette, gaar der en kort Tid, hvor man tilsyneladende er enig med Justitsministeren og forbavses over, at han tager et saa fast Standpunkt. Men efterhaanden som dette Synspunkt breder sig, maa de enkelte Partier jo skynde sig lidt med at se at finde Særstandpunkter. Saa falder det afgørende, om man har fulgt den ene eller den anden Hovedlinie, bort; saa begynder man at diskutere alle de Smaating, der i og for sig ikke er afgørende, naar man staar over for et Samfundsproblem af denne Art, og til sidst faar man fra hvert af de ærede Partier, som skulde samle sig om et Grundsynspunkt, et detailleret udarbejdet Ændringsforlag, der ofte ligger lige paa Linie med Regeringsforslaget, men som viser, at det er af afgørende Betydning, at man i et saadant Spørgsmaal ikke bliver enig.

Til det ærede 15de Medlem for 5te Kreds (Esther Malling Pedersen) vil jeg gerne sige, at det absolut ikke er min Mening at give Landstinget rundelig Tid til at indhente yderligere Oplysninger i denne Sag. Jeg mærkede bag disse Udtalelser, om jeg saa maa sige, Skyggen af en anden æret Ordfører, som jeg plejer at slaas med i dette høje Ting, og som plejer at henstille, naar en Sag er gennemdebatteret og nu staar foran Afslutningen, at jeg enten